

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 387

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 iunie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
193.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	2-3		
611.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	3		
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI				
47.	— Hotărâre privind validarea unui membru al Consiliului Superior al Magistraturii	4		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 281 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	4-6			
Decizia nr. 283 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	6-8			
Decizia nr. 299 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24, art. 35 și art. 42 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției	8-10			
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
67.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate și de panificație pentru elevii din învățământul primar și gimnazial de stat și privat, precum și pentru copiii preșcolari din grădinițele de stat și private cu program normal de 4 ore		11	
		70.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene	12-13
		412.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale pe anul 2013 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2013, pentru desfășurarea unor misiuni externe cu caracter umanitar	13
		414.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice pe anul 2013, la titlul 10 „Cheltuieli de personal”, pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, precum și de Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare	14
		416.	— Hotărâre pentru revocarea și numirea unui membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor	14-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		805.	— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 245/2012 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele de uz uman cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România	15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77 din 27 noiembrie 2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 10 decembrie 2012, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 6, litera b¹) a articolului 8 se abrogă.

2. La articolul I, după punctul 8 se introduc trei noi puncte, punctele 8¹—8³, cu următorul cuprins:

„8¹. **La articolul 15, alineatul (1) se abrogă.**

8². **După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 16¹. — Regiile autonome sau companiile naționale/societățile comerciale care nu se încadrează în prevederile art. 8 sau 9, dar al căror capital integral ori majoritar este deținut de un organism al statului, pentru atribuirea contractelor de furnizare/prestare de servicii/ execuție de lucrări a căror valoare estimată depășește pragul prevăzut la art. 19 trebuie să elaboreze norme procedurale interne care să asigure respectarea principiilor nediscriminării și egalității de tratament, transparenței, proporționalității și recunoașterii reciproce. Normele procedurale interne vor fi aprobate de către autoritatea tutelară.»

8³. **Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 19. — Autoritatea contractantă achiziționează direct produse, servicii sau lucrări, în măsura în care valoarea achiziției, estimată conform prevederilor secțiunii a 2-a a prezentului capitol, nu depășește echivalentul în lei a 30.000 euro exclusiv T.V.A. pentru fiecare achiziție de produse ori servicii, respectiv a 100.000 euro exclusiv T.V.A. pentru fiecare achiziție de lucrări. Achiziția se realizează pe bază de document justificativ.»

3. La articolul I punctul 26, litera b) a alineatului (3) al articolului 79 se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) cazul în care autoritatea contractantă constată din oficiu că sunt necesare clarificări cu privire la documentația de atribuire, fiind pusă în imposibilitate de a respecta termenul prevăzut la alin. (1), și prin clarificarea adusă se modifică informațiile deja publicate, se afectează modul de elaborare a ofertelor și devine necesară publicarea unei erate.»

4. La articolul I punctul 36, litera d) a articolului 150 se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) autoritatea contractantă atribuie fiecare contract ofertantului care a prezentat cea mai bună ofertă, pe baza criteriului de atribuire precizat în documentația de atribuire.»

5. La articolul I, după punctul 41 se introduc patru noi puncte, punctele 41¹—41⁴, cu următorul cuprins:

„41¹. **La articolul 186, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2) În cazul în care ofertantul/candidatul își demonstrează situația economică și financiară invocând și susținerea acordată, în conformitate cu prevederile alin. (1), de către o altă persoană, atunci acesta are obligația de a dovedi susținerea de care beneficiază, de regulă, prin prezentarea unui angajament ferm al persoanei respective, prin care aceasta confirmă faptul că va pune la dispoziția ofertantului/candidatului resursele financiare invocate. Persoana care asigură susținerea financiară nu trebuie să se afle în situația care determină excluderea din procedura de atribuire, conform prevederilor art. 180 și ale art. 181 lit. a), c¹) și d).»

41². **La articolul 190, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2) În cazul în care ofertantul/candidatul își demonstrează capacitatea tehnică și profesională invocând și susținerea acordată, în conformitate cu prevederile alin. (1), de către o altă persoană, atunci acesta are obligația de a dovedi susținerea de care beneficiază, de regulă, prin prezentarea unui angajament ferm al persoanei respective, prin care aceasta confirmă faptul că va pune la dispoziția candidatului/ofertantului resursele tehnice și profesionale invocate. Persoana care asigură susținerea tehnică și profesională nu trebuie să se afle în situația care determină excluderea din procedura de atribuire, conform prevederilor art. 180 și ale art. 181 lit. a), c¹) și d).»

41³. **După articolul 193 se introduce un nou articol, articolul 193¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 193¹. — Certificarea respectării standardelor de asigurare a calității nu poate face obiectul susținerii acordate de către o altă persoană.»

41⁴. **După articolul 196 se introduce un nou articol, articolul 196¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 196¹. — Certificarea respectării standardelor de protecție a mediului nu poate face obiectul susținerii acordate de către o altă persoană.»

6. La articolul I punctul 44, alineatul (1¹) al articolului 202 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) O ofertă prezintă un preț aparent neobișnuit de scăzut în raport cu ceea ce urmează a fi furnizat, executat sau prestat, atunci când prețul ofertat, fără T.V.A., reprezintă mai puțin de 80% din valoarea estimată a contractului respectiv.»

7. La articolul I, după punctul 44 se introduce un nou punct, punctul 44¹, cu următorul cuprins:

„44¹. **La articolul 203, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 203. — (1) Atunci când autoritatea contractantă constată că o ofertă are un preț aparent neobișnuit de scăzut deoarece ofertantul beneficiază de un ajutor de stat, oferta respectivă poate fi respinsă pe acest temei numai dacă, în urma

clarificărilor solicitate, ofertantul este în imposibilitate de a demonstra, într-o perioadă de timp stabilită de autoritatea contractantă și care nu poate fi mai scurtă de 3 zile, că ajutorul de stat a fost acordat în mod legal.»

8. La articolul I, după punctul 72 se introduce un nou punct, punctul 72¹, cu următorul cuprins:

„72¹. După articolul 288 se introduce un nou articol, articolul 288¹, cu următorul cuprins:

«Art. 288¹. — Părțile pot conveni ca litigiile în legătură cu executarea contractelor reglementate de prezenta ordonanță de urgență să fie soluționate prin arbitraj.»

9. La articolul I punctul 76, alineatele (2) și (3) ale articolului 294 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Contravențiile prevăzute la art. 293 lit. f), i¹), n), u) și v) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei.

(3) Contravențiile prevăzute la art. 293 lit. c), k), m¹), q), s), t) și w) se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 80.000 lei.”

10. La articolul I punctul 76, după alineatul (3) al articolului 294 se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Contravenția prevăzută la art. 293 lit. a) se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(3²) Contravenția prevăzută la art. 293 lit. e¹) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei.”

11. La articolul I punctul 76, după alineatul (7) al articolului 294 se introduc trei noi alineate, alineatele (8)—(10), cu următorul cuprins:

„(8) Pentru contractele a căror valoare estimată este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2),

amenda prevăzută ca sancțiune pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 293 reprezintă 50% din sumele prevăzute la alin. (2), (3), (3²) și (4). Prevederile alin. (3¹) rămân aplicabile.

(9) În cazul contractelor finanțate din fonduri europene și/sau din fonduri publice naționale aferente acestora, cu excepția achizițiilor derulate de beneficiarii Programului Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013, prevederile alin. (1)—(8) se aplică doar contravențiilor care nu constituie abatere potrivit anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(10) În cazul prevăzut la alin. (9), constatările Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, ca urmare a acțiunii de supraveghere a modului de atribuire a contractului de achiziție publică, sunt transmise, spre valorificare, autorităților cu competențe în gestionarea fondurilor europene.”

12. La articolul I, după punctul 77 se introduce un nou punct, punctul 77¹, cu următorul cuprins:

„77¹. Articolul 296¹ se abrogă.”

13. La articolul I, punctele 78—81 se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 26 iunie 2013.

Nr. 193.

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 25 iunie 2013.

Nr. 611.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**privind validarea unui membru al Consiliului Superior
al Magistraturii**

În temeiul prevederilor art. 133 alin. (2) lit. a) și alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 18 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul o validează în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii pe doamna procuror Luminița Palade, pentru un mandat ce va expira la data de 6 ianuarie 2017, ca urmare a încetării calității de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, prin demisie, a domnului procuror George Bălan.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 25 iunie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 25 iunie 2013.
Nr. 47.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 281

din 23 mai 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela-Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate
a prevederilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind

regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada
6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de
Constantina Boacă în Dosarul nr. 73.838/3/2011 al Curții de Apel
București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind
proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale
și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale
nr. 59D/2013.

La apelul nominal răspunde autoarea excepției, personal,
lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autoarea excepției de
neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, arătând, în
esență, că actul normativ criticat nu prevede o despăgubire
pentru persoanele a căror proprietate a fost confiscată în
perioada regimului comunist.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 1.615 din 16 decembrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 73.838/3/2011, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Constantina Boacă într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 10/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat stabilește un regim juridic discriminatoriu între cetățeni și stat, deoarece limitează termenul legal pentru depunerea notificării, nerespectarea acestui termen fiind sancționată, în final, cu pierderea dreptului de proprietate. În acest mod, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, sunt încălcate și prevederile constituționale referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal de lege, indiferent de titular, precum și dispozițiile Codului civil referitoare la imprescriptibilitatea dreptului de proprietate.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 1.385 din 13 decembrie 2008 și nr. 1.615 din 16 decembrie 2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit căroră: „(1) *Persoana îndreptățită va notifica în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deținătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului. În cazul în care sunt solicitate mai multe imobile, se va face câte o notificare pentru fiecare imobil.*”

Termenul de 6 luni a fost prelungit succesiv, cu câte 3 luni, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal de lege, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Textul de lege criticat a mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză, și cu o motivare identică.

Astfel, prin deciziile nr. 388 din 9 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 12 iunie 2006, nr. 533 din 13 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 14 iulie 2008, nr. 1.105 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 27 octombrie 2009, sau nr. 1.615 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 18 martie 2011, Curtea a statuat că Legea nr. 10/2001 este o lege specială în materia revendicării imobiliare, prin care legiuitorul a urmărit să evite perpetuarea stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice, în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. În acest scop a fost instituită, prin art. 22 și următoarele din același act normativ, o procedură administrativă ce are ca scop restituirea în natură a imobilelor — terenuri sau construcții — de către persoana juridică deținătoare, prin decizie sau dispoziție motivată a organelor sale de conducere. Legiuitorul a condiționat exercitarea dreptului la restituire a imobilelor de respectarea unor termene, cum este și termenul de 6 luni, prevăzut de art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, înăuntrul căruia trebuie trimisă notificarea către persoana juridică deținătoare a imobilului. Acest termen nu este, însă, de natură să aducă atingere dreptului de proprietate privată, așa cum susține autoarea excepției de neconstituționalitate, deoarece recunoașterea *sine die* a posibilității persoanei interesate de a declanșa procedura de recuperare a imobilelor preluate abuziv de către stat ar fi fost de natură să genereze un climat de insecuritate juridică în domeniul proprietății imobiliare. Potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, exercitarea dreptului de proprietate trebuie să se facă în limitele legii, iar în acord cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantina Boacă în Dosarul nr. 73.838/3/2011 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Daniela-Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 283

din 23 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela-Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Societatea Comercială Recon — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 5.078/1/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 65D/2013.

La apelul nominal răspunde reprezentantul părților Jaszenovics Eva Elisabeta, Jaszenovics Irina, László Ildikó-Iren, Jaszenovics Laura-Maria, Jaszenovics Csaba Imre, Jaszenovics Botond László, Jaszenovics Terezia, Vormair István, Szász Krisztina și Butiurcă Susana, doamna avocat Szakács Ildikó, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți și autoarea excepției de neconstituționalitate.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul părților prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând, pe de o parte, că motivarea excepției trebuia depusă la instanța de judecată care a sesizat Curtea

Constituțională, în cadrul termenului de 15 zile pe care părțile îl au la dispoziție pentru depunerea motivelor de recurs, astfel cum prevede art. 303 alin. (2) din Codul de procedură civilă din 1865. Pe de altă parte, arată că motivarea excepției de neconstituționalitate nu are legătură cu obiectul cauzei, nefiind îndeplinită condiția prevăzută în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă principiile constituționale ale egalității în fața legii sau accesului liber la justiție, dat fiind faptul că legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru situații juridice care diferă în mod obiectiv, iar pe de altă parte, accesul liber la justiție nu presupune și gratuitatea acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.078/1/2011, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Societatea Comercială Recon — S.A. din Timișoara într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind restituirea în natură a unui imobil-construcție, întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 10/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat, reglementând acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent, pentru imobilele-construcții care fac

obiectul notificărilor formulate potrivit procedurilor prevăzute la cap. III din Legea nr. 10/2001, cărora le-au fost adăugate, pe orizontală sau pe verticală, noi corpuri a căror arie desfășurată însumează peste 100% din aria desfășurată inițial, instituie o inegalitate în drepturi între foștii proprietari care revendică această categorie de imobile, pe de o parte, și chiriașii menționați în art. 48 din același act normativ, care au dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință prin îmbunătățirile necesare și utile. De asemenea, se arată că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, deoarece prevede taxe de timbru „exorbitante” pentru recuperarea prejudiciilor suferite de autorul excepției în situația admiterii acțiunii având ca obiect restituirea în natură a imobilului în cauză.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, apreciază că textul de lege criticat nu conține prevederi contrare principiului egalității în drepturi și nici dreptului de proprietate privată, deoarece se aplică uniform pentru toate subiectele de drept care se află în situația stabilită de ipoteza normei legale și nu instituie privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare. Textul de lege criticat nu contravine nici dispozițiilor art. 21 din Constituție, dat fiind faptul că accesul liber la justiție nu presupune gratuitate, fiind echitabil ca o parte din cheltuielile ocazionate de realizarea serviciului public al justiției să fie suportate de justițiabili, prin plata taxelor de timbru, cu atât mai mult cu cât, pentru garantarea accesului egal la justiție, există posibilitatea obținerii scutirii totale sau parțiale de plata taxelor judiciare de timbru sau eșalonarea acestora, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că Legea nr. 10/2001 este o lege specială în materia revendicării imobiliare, prin care legiuitorul a urmărit să evite perpetuarea stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice, în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. Instituirea unor reguli speciale, cum sunt cele cuprinse în textul de lege criticat, nu echivalează cu favorizarea deținătorilor de astfel de imobile, în detrimentul chiriașilor care au adus un spor de valoare imobilului, întrucât aceste reguli speciale asigură egalitatea cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Se mai arată că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materia taxelor judiciare de timbru.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile 19 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit cărora: „(1) În situația imobilelor-construcții care fac obiectul notificărilor formulate potrivit procedurilor prevăzute la cap. III și cărora le-au fost adăugate, pe orizontală și/sau verticală, în raport cu forma inițială, noi corpuri a căror arie desfășurată însumează peste 100% din aria desfășurată inițial și dacă părțile nu convin altfel, foștilor proprietari li se acordă sau, după caz, propun măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(2) În situația imobilelor-construcții care fac obiectul notificărilor formulate potrivit procedurilor prevăzute la cap. III și cărora le-au fost adăugate, pe orizontală și/sau verticală, în raport cu forma inițială, corpuri suplimentare de sine stătătoare, foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora, li se restituie, în natură, suprafața deținută în proprietate la data trecerii în proprietatea statului.

(3) Deținătorul suprafeței adăugate imobilului preluat are drept de preemțiune la cumpărarea suprafeței restituite fostului proprietar sau, după caz, moștenitorului acestuia, dispozițiile art. 17 fiind aplicabile în aceste situații indiferent de calitatea deținătorului.

(4) Noul proprietar al suprafeței restituite în proprietate potrivit alin. (2) are un drept de preemțiune la cumpărarea suprafeței adăugate imobilului după trecerea acestuia în proprietatea statului, dispozițiile art. 17 alin. (2) și (3) fiind aplicabile în mod corespunzător.”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Legea nr. 10/2001 este o lege specială în materia revendicării imobiliare, prin care legiuitorul a urmărit să evite perpetuarea stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice, în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. În acest scop a fost instituită, prin art. 22 și următoarele din lege, o procedură administrativă ce are ca scop restituirea în natură a imobilelor — terenuri sau construcții — de către persoana juridică deținătoare, prin decizie sau dispoziție motivată a organelor sale de conducere. În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, spre exemplu deciziile nr. 388 din 9 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 12 iunie 2006, nr. 533 din 13 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 14 iulie 2008, nr. 1.105 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 27 octombrie 2009, sau nr. 1.615 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 18 martie 2011.

Prevederile art. 19 din Legea nr. 10/2001, text de lege criticat în prezenta cauză, reglementează, între categoriile de imobile care pot fi revendicate, și pe acelea cărora le-au fost adăugate,

de către deținătorii actuali sau anteriori, pe orizontală și/sau verticală, în raport cu forma inițială, noi corpuri a căror arie desfășurată însumează peste 100% din aria inițială, în privința cărora, în lipsa unei înțelegeri contrare între persoana îndreptățită și persoana notificată, legiuitorul a optat pentru soluția acordării de măsuri reparatorii prin echivalent.

Pe de altă parte, prevederile art. 48 din același act normativ se referă la dreptul chiriașilor de a obține despăgubiri pentru sporul de valoare adus imobilelor restituite foștilor proprietari, prin îmbunătățirile necesare și utile, soluție în acord cu dreptul comun în materia răspunderii vânzătorului pentru evicțiune, reglementată în prezent prin dispozițiile art. 1701 din noul Cod civil.

Curtea constată, așadar, că destinatarii celor două norme legale în discuție, respectiv art. 19 și art. 48 din Legea nr. 10/2001, se află în situații juridice care diferă în mod obiectiv, astfel încât și tratamentul juridic instituit nu poate fi decât diferit. În sensul jurisprudenței constante a Curții Constituționale,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială Recon — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 5.078/1/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și constată că prevederile art. 19 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela-Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 299

din 23 mai 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24, art. 35 și art. 42
din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, deoarece prevede taxe de timbru „exorbitante” pentru recuperarea prejudiciilor suferite de autorul excepției în situația admiterii acțiunii având ca obiect restituirea în natură a imobilului în cauză, Curtea constată că, dimpotrivă, dispozițiile art. 19 din Legea nr. 10/2001 nu se referă la reglementarea taxelor de timbru, astfel încât aceste susțineri sunt neîntemeiate.

Pe de altă parte, Curtea constată că plata taxelor judiciare de timbru pentru acțiunile în justiție, inclusiv a acelor prin care s-ar tinde la recuperarea prejudiciilor suferite de deținătorii imobilelor care au fost restituite în natură foștilor proprietari, nu constituie obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate, astfel încât susținerile autorului excepției nu pot fi reținute.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24, art. 35 și art. 42 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, excepție ridicată de Florin Săndulescu și Alina Săndulescu în Dosarul nr. 4.369/109/2012 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 229D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.369/109/2012, **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 24, art. 35 și art. 42 din Legea nr. 273/2004, așa cum a fost modificată și republicată ulterior”**. Excepția a fost ridicată de Florin Săndulescu și Alina Săndulescu într-o cauză având ca obiect „încuviințare adopție”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textele de lege criticate aduc atingere principiilor consacrate de Convenția europeană revizuită în materia adopției de copii, care se referă la interesul superior al minorului de a i se asigura un mediu stabil și armonios, precum și la interesul de a reglementa dispoziții mai favorabile pentru copilul adoptat. De asemenea, aceștia apreciază că sunt încălcate și principiile consacrate de Convenția de la Haga asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, referitoare la faptul că minorul trebuie să crească într-un mediu familial, de fericire, iubire și de înțelegere, și că fiecare stat semnatar trebuie să ia, cu prioritate, măsuri corespunzătoare pentru a permite menținerea copilului în familia sa de origine.

În fapt, arată că, fiind membrii apropiați ai minorei (tatăl firesc al acesteia este fratele unuia dintre autorii excepției), ar trebui să îi confere prioritate efectivă la încuviințarea adopției minorei, nu doar o prioritate formală, concretizată prin aceea de a i se permite adopția prin introducerea cererii de încuviințare direct la instanța competentă, fără a mai parcurge procedura necesară obținerii atestatalui de familie adoptatoare. Raportat la textele de lege criticate, autorii excepției consideră că procedura de obținere a atestatalui de familie adoptatoare este un impediment la adopție și chiar o împiedicare a copilului de a crește într-un mediu deja stabilit și bine cunoscut minorei, având în vedere relațiile de rudenie cu minora.

Aceștia susțin că excepțiile de la încuviințarea adopției sunt, în mod nejustificat, mult prea limitativ prevăzute de Legea nr. 273/2004, fapt care, de asemenea, încalcă interesul superior al minorului, precum și principiile consacrate de convențiile europene.

Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă și-a exprimat opinia în sensul că prevederile de lege criticate, respectiv art. 24, art. 35 și art. 42 din Legea nr. 273/2004, sunt imperative și reprezintă niște condiții prealabile adresării instanței de judecată, iar aceste dispoziții legale nu contravin în niciun fel principiilor constituționale și convenționale invocate. Astfel, instanța apreciază că soluția legislativă prevăzută în cuprinsul articolelor mai sus menționate este justificată de necesitatea desfășurării în mod legal a procedurilor de adopție în toate etapele sale, cu asigurarea tuturor garanțiilor, inclusiv a celor procedurale, prin respectarea interesului copilului și a dreptului la viață intimă familială și privată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate nu numai că nu încalcă normele constituționale invocate de autorii excepției, ci, mai mult, acestea dau expresie principiilor consacrate de Convenția de la Haga asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției

internaționale și de către Convenția europeană revizuită în materia adopției de copii.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 24, art. 35 și art. 42 din Legea nr. 273/2004 sunt constituționale. În plus, criticile formulate de autorii excepției nu vizează conținutul textelor de lege, ci omisiunea acestora cu privire la rudele apropiate minorului adoptat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24, art. 35 și art. 42 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 19 aprilie 2012. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 24: *„Obținerea atestatalui nu este necesară în următoarele cazuri:*

a) *pentru adopția persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;*

b) *pentru adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv.”;*

— Art. 35: *„Dispozițiile prezentei secțiuni nu sunt aplicabile în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv și în cazul adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu.”;*

— Art. 42: *„(1) Încredințarea în vederea adopției nu este necesară în următoarele cazuri:*

a) *pentru adopția persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;*

b) *pentru adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv;*

c) *pentru adopția copilului pentru care a fost deschisă procedura adopției interne și acesta se află în plasament la unul dintre soții familiei adoptatoare sau la familia adoptatoare de cel puțin 2 ani;*

d) *pentru adopția copilului de către tutorele său, dacă au trecut cel puțin 2 ani de la data instituirii tutelei.*

(2) *În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) persoana sau familia care dorește să adopte va putea solicita în mod direct instanței judecătorești încuviințarea adopției, în condițiile prezentei legi.”*

Autorii excepției de neconstituționalitate invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare atât la principiile consacrate de Convenția europeană revizuită în materia adopției de copii — adoptată la Strasbourg la 27 noiembrie 2008, și anume art. 4 referitor la încuviințarea adopției și art. 18 care prevede că statele părți au în continuare posibilitatea de a adopta dispoziții mai favorabile pentru copilul adoptat, cât și la reglementările consacrate în Convenția de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu pot fi primite criticile formulate de autorii acesteia, pentru următoarele considerente:

În jurisprudența sa în materie, concretizată prin Decizia nr. 434 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 24 ianuarie 2005 și Decizia nr. 369 din 20 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008, Curtea a reținut că, în sistemul juridic românesc, „adopția este concepută ca o instituție în interesul exclusiv al copilului, prin care între copil și adoptator se stabilesc raporturi de rudenie civilă, astfel încât copilul adoptat intră în familia adoptatorului ca un copil firesc al acestuia”. De asemenea, Curtea a constatat că „adopția este, în egală măsură, o operațiune juridică și o măsură de protecție a copilului, având caracterul unui act juridic complex, valabil prin îndeplinirea condițiilor de fond, inclusiv prin exprimarea consimțământului de către părinții firești și prin lipsa impedimentelor la adopție, fiind în același timp și o măsură de protecție a copilului, ce rezultă din reglementările internaționale în materie, la care România este parte”.

Curtea reține că, în materia adopției, cadrul juridic a fost revizuit, în sensul redefinirii noțiunilor de adopție internă și adopție internațională, acordându-se prioritate rudelor copilului din cadrul familiei extinse și altor persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, în măsura în care acest lucru nu contravine interesului său superior.

Pentru efectuarea adopției, este necesar consimțământul părinților firești ori, după caz, al tutorelui copilului ai cărui părinți firești sunt decedați, necunoscuți, declarați morți sau dispăruți ori puși sub interdicție, în condițiile legii. Dacă părinții refuză în mod abuziv să-și dea acordul cu privire la adopția copilului lor, instanța de judecată va decide cu privire la acest aspect. În mod excepțional, instanța de tutelă poate trece peste refuzul părinților firești sau, după caz, al tutorelui de a consimți la adopție, dacă se dovedește, cu orice mijloc de probă, că refuzul este abuziv, instanța apreciind dacă adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama și de opinia acestuia, dată în condițiile legii.

Curtea constată că, prin Legea nr. 273/2004, legiuitorul a impus o anumită procedură a cărei finalitate este adopția copilului, procedură ce cuprinde două faze: una administrativă, care presupune intervenția anumitor organe administrative cu atribuții specifice, și anume, Direcția generală de asistență socială și protecția copilului și Oficiul Român pentru Adopții, care urmăresc ca, prin adopție, să se realizeze interesul superior al adoptatului; și una judiciară, în care instanța competentă să

încuviințeze cererea de adopție este cea în a cărei rază teritorială se găsește domiciliul adoptatului, cu excepția situației în care nu se poate determina domiciliul acestuia, caz în care competența revine Tribunalului Municipiului București.

Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare reprezintă procesul prin care se realizează identificarea abilităților parentale, se analizează îndeplinirea garanțiilor morale și a condițiilor materiale ale acestora, precum și pregătirea lor pentru asumarea, în cunoștință de cauză, a rolului de părinți. În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția va elibera atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, atestatul reprezentând documentul care certifică îndeplinirea tuturor exigențelor legale prevăzute de art. 16 din Legea nr. 273/2004.

Prevederile Legii nr. 273/2004 sunt imperative, încuviințarea adopției neputând fi dispusă decât în măsura în care această procedură este parcursă în integralitatea sa, ori dacă sunt incidente situațiile de excepție prevăzute de lege. Accesul persoanei adoptatoare direct în instanță pentru încuviințarea adopției, ca excepție de la regulă, este permisă doar în cazul adopției minorului de către soțul părintelui firesc sau adoptativ și al adopției majorului, situație în care, potrivit art. 24 din actul normativ mai sus menționat, nu este nevoie de obținerea atestatului.

În aceste condiții, Curtea constată că limitarea de către legiuitor a persoanelor pentru care nu este necesară obținerea atestatului și care pot introduce direct în instanță cererea de încuviințare a adopției nu reprezintă „un impediment la adopție”, ci, dimpotrivă, are în vedere respectarea, în mod obligatoriu, a anumitor principii în cursul procedurii adopției, precum: principiul interesului superior al copilului, principiul creșterii și educării copilului într-un mediu familial sau principiul continuității în educarea copilului, ținându-se seama de originea sa etnică, culturală și lingvistică.

De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri. Așa fiind, Curtea constată că soluția legislativă criticată din Legea nr. 273/2004 este justificată de necesitatea desfășurării procedurilor de adopție, în toate etapele sale, cu asigurarea tuturor garanțiilor, inclusiv a celor procedurale, pentru respectarea interesului copilului și a dreptului la viața intimă, familială și privată.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24, art. 35 și art. 42 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, excepție ridicată de Florin Săndulescu și Alina Săndulescu în Dosarul nr. 4.369/109/2012 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ORDONAŢE ŞI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAŢĂ DE URGENŢĂ

pentru modificarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate şi de panificaţie pentru elevii din învăţământul primar şi gimnazial de stat şi privat, precum şi pentru copiii preşcolari din grădiniţele de stat şi private cu program normal de 4 ore

Luând în considerare interesul autorităţilor contractante de lărgire a pieţii şi pentru asigurarea unor preţuri competitive la produsele lactate şi de panificaţie achiziţionate în cadrul programului instituit prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate şi de panificaţie pentru elevii din învăţământul primar şi gimnazial de stat şi privat, precum şi pentru copiii preşcolari din grădiniţele de stat şi private cu program normal de 4 ore, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 16/2003, cu modificările şi completările ulterioare,

ţinând seama de termenele foarte lungi în care autoritatea contractantă şi candidaţii/ofertanţii trebuie să parcurgă etapele succesive pentru angajarea în contractul de achiziţie publică, iar procedura aplicată pentru atribuirea contractelor trebuie încheiată până la data de 1 septembrie 2013,

având în vedere faptul că în lipsa unei reglementări imediate s-ar ajunge la aplicarea deficitară a programului privind acordarea de produse lactate şi de panificaţie pentru elevi şi preşcolari,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanţă de urgenţă.

Articol unic. — Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate şi de panificaţie pentru elevii din învăţământul primar şi gimnazial de stat şi privat, precum şi pentru copiii preşcolari din grădiniţele de stat şi private cu program normal de 4 ore, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 26 august 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 16/2003, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Diversificarea programului cu produse derivate din produsul de bază lapte nu va depăşi limita maximă de 33%. Produsele lactate derivate sunt următoarele: iaurt simplu, lapte bătut, sana sau chefir, care îndeplinesc cerinţele specificate în art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 657/2008 al Comisiei din 10 iulie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a

Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce priveşte acordarea de ajutoare comunitare pentru furnizarea laptelui şi a anumitor produse lactate elevilor din instituţiile şcolare, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi pe cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European.”

2. La articolul 4, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru obţinerea unor preţuri cât mai competitive, autorităţile contractante pot opta pentru atribuirea contractului de achiziţie pentru întregul pachet sau distinct, pentru produsul lactat sau pentru produsul de panificaţie, faza finală a procedurii de atribuire fiind organizată în mod obligatoriu prin licitaţie electronică.”

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
şi administraţiei publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale,

Daniel Constantin

Ministrul educaţiei naţionale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învăţământ superior,
cercetare ştiinţifică şi dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Viceprim-ministru, ministrul finanţelor publice,

Daniel Chiţoiu

p. Ministrul delegat pentru buget,

Enache Jiru,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011
privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice,
de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României
la nivelul Uniunii Europene

Având în vedere necesitatea utilizării urgente și eficiente a fondurilor provenite în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii rămase neutilizate din rezerva pentru proiectele de tip implementare în comun pentru România din perioada 2008—2012 din cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, pentru ca această sursă de finanțare să contribuie la diminuarea impactului schimbărilor climatice și a fenomenelor meteorologice extreme, precum și la creșterea economică și menținerea locurilor de muncă,

având în vedere că este necesară identificarea unor surse de finanțare pentru promovarea proiectelor privind adaptarea la efectele schimbărilor climatice și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră,

în vederea evitării imobilizării sumelor care au fost obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii rămase neutilizate din rezerva pentru proiectele de tip implementare în comun din perioada 2008—2012 din cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și atingerii țintelor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la nivel european și internațional,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 28 decembrie 2011, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) Suma obținută în urma scoaterii la licitație, în condițiile legi, a certificatelor de emisii rămase neutilizate din rezerva pentru proiectele de tip implementare în comun pentru România din perioada 2008—2012 din cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră se derulează de către compartimentul de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice prin contul distinct deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, în care se încasează, în euro, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(3) Contravaloarea în lei a sumei obținute potrivit alin. (2) se constituie venit al Fondului pentru mediu și se utilizează de Administrația Fondului pentru Mediu pentru finanțarea proiectelor prevăzute la art. II alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 204/2013 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.”

2. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Monitorizarea proiectelor finanțate din sumele obținute în urma licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră se realizează de către fiecare minister beneficiar.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), monitorizarea proiectelor finanțate din suma prevăzută la art. 8 alin. (3) se realizează de către Administrația Fondului pentru Mediu.

(3) În vederea îndeplinirii obligațiilor stabilite de Comisia Europeană conform art. II alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 204/2013, anual, în prima parte a lunii februarie, ministerele beneficiare raportează Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice modul de utilizare a veniturilor obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cantitatea de emisii de gaze cu efect de seră, exprimată în tone de dioxid de carbon echivalent, redusă prin implementarea proiectelor în anul precedent, precum și orice alte informații suplimentare referitoare la utilizarea veniturilor, necesare pentru finalizarea raportării.”

Art. II. — În termen de 5 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru suma rezultată în urma licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră rămase neutilizate din rezerva pentru proiectele de tip implementare în comun pentru România din perioada 2008—2012 din cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, conform art. 8 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de

seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, Ministerul Finanțelor Publice dispune efectuarea schimbului valutar și virarea contravalorii în lei în contul corespunzător de venituri al bugetului Fondului pentru mediu.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
p. Ministrul delegat pentru buget,
Enache Jiru,
secretar de stat
Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Rovana Plumb
p. Ministrul transporturilor,
Cristian Ghibu,
secretar de stat
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean
Ministrul economiei,
Varujan Vosganian
Ministrul delegat pentru energie,
Constantin Niță

București, 26 iunie 2013.
Nr. 70.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale pe anul 2013 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2013, pentru desfășurarea unor misiuni externe cu caracter umanitar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale pe anul 2013 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2013, cu suma de 661 mii lei, reprezentând credite bugetare, la capitolul 60.01 „Apărare”, repartizată astfel:

- titlul I „Cheltuieli de personal” — 5 mii lei;
- titlul II „Bunuri și servicii” — 656 mii lei.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) sunt destinate desfășurării unor misiuni externe cu caracter umanitar.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat, precum și în volumul și structura bugetului Ministerului Apărării Naționale pe anul 2013.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
Ilie Botoș,
secretar de stat
Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
p. Ministrul delegat pentru buget,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 26 iunie 2013.
Nr. 412.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice pe anul 2013, la titlul 10 „Cheltuieli de personal”, pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, precum și de Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 52 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice pe anul 2013 cu suma de 1.226 mii lei, la capitolul 68.01 „Asigurări și asistență socială”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii

având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, și ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice pe anul 2013.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu
Ministrul delegat pentru dialog social,
Adriana Doina Pană
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
p. Ministrul delegat pentru buget,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 26 iunie 2013.
Nr. 414.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru revocarea și numirea unui membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 26 alin. (7), (15) și alin. (16) lit. f) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Domnul Licu Dimitrie-Bogdan se revocă din funcția de membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, reprezentant al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 2. — Doamna Elena Hach se numește în funcția de membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, în calitate de reprezentant al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru o perioadă de 5 ani.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru
Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc

București, 26 iunie 2013.

Nr. 416.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 245/2012
pentru aprobarea prețurilor la medicamentele de uz uman cuprinse în Catalogul național
al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România**

Văzând Referatul de aprobare nr. E.N./572 din 6 iunie 2013, întocmit de Direcția farmaceutică și dispozitive medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 851 din titlul XVII „Medicamentul” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 140 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 75/2009 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul al prețurilor la medicamentele de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 245/2012 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele de uz uman cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 23 martie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (2^{1.3}) se introduce un nou alineat, alineatul (2^{1.4}), cu următorul cuprins:

„(2^{1.4}) Se completează Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România cu prețurile produselor nou-avizate/reavizate în perioada 26 martie 2013—17 iunie 2013.”

2. La articolul 1, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Pentru prețurile medicamentelor ce vor fi avizate în perioada 30 iunie 2013—30 septembrie 2013, precum și pentru efectuarea analizei comparative de preț se vor lua în calcul cursul de schimb valutar folosit la alcătuirea bugetului pentru anul 2012, precum și cursurile de schimb medii prognozate pentru anul 2012 comunicate de Comisia Națională de Prognoză și publicate pe site-ul Ministerului Sănătății.”

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Prețurile cu ridicata și amănuntul maximale aprobate sunt valabile până la data de 30 septembrie 2013.”

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data de 1 iulie 2013.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 27 iunie 2013.
Nr. 805.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

